

वाकः पक्षोऽसौ प्रभाषे सत्यपि स्मृतः । यस्मिन् पक्षे
दिधा साध्यं भिन्नकालविमर्शनम् । विद्वत्पत्रे क्रिया-
भेदः स पक्षोऽद्विष्ट उच्यते । भूतसाधनं मूलभूतं साधनं
तेन वर्जितः । भूतकावः साध्यकावः । अन्यानपि
पक्षाभासानाह स एव “अन्याच्चरनिवेशेन अन्यायं
गमनेन च । आकुलन्तु भवेत्स्वयं क्रिया चैराकुला
भवेत् । साधनं सह साध्येन निर्दिष्टं यत्नं लेखयेत् ।
उक्तक्रमविहीनत्वात् सोऽपि पक्षो न सिध्यतीति । वि-
द्वत्साविद्वत्स्य ह्यवश्यं निवेशितो । एकस्मिन् यत्न
दृश्यते तं पक्षं दूरतस्त्यजेत् । परस्परविरुद्धानि यः
पदानि निवेशयेत् । विद्वत्पदसङ्कीर्णं भाषा तस्य न
सिध्यतीति । यत्तु “पुरराष्ट्रविरुद्धं यच्च राज्ञा
विवर्जितः । अनेकपदसङ्कीर्णः पूर्वपक्षो न सिध्यतीति”
कारणात् तस्यायमर्थः । राज्ञा विवर्जितो राजत्यक्त-
मुक्त्वादिविषयकर्णानादिपदमिश्रितस्तु क्रियाभेदेन
युगपद्य सिध्यतीति मदीया रूपका इत्यन्तोऽनया दृष्ट्या-
ऽनेन गृहीताः सुवर्णश्च मया निक्षेपोक्तमयमिदं
मदीयकोत्तमपदरतीत्यनेकपदविषयस्यापि पक्षस्य क्रमे-
णास्तुत्यादेयस्य तत्त्वनिर्णयाभावप्रसङ्गेन युक्तिविरोधात् ।
‘वस्तुप्रतिज्ञं यत्कार्यं व्यवहारेषु निश्चितम् । कासं
तदपि गृहीत्या राजा तत्त्वबुभूक्षवेति’ कात्यायनवचन-
विरोधाच्च । तस्माद्युगपत् पक्षाभासत्वेत्येव रमणीयम् ।
अनेकवस्तुसङ्कीर्णपक्षत्वन्तत्पदसम्बन्धम् । हिरण्य-
रूपकवासांश्च वानेन यत्तो दृष्ट्या गृहीतान्यस्य हस्ते
मया विज्ञिग्राहनेनापहृतानि वेत्येकस्मिन्पि पदे युग-
पदपीदृशपक्षोपन्यासस्यादुपत्त्यात् । साध्यं विधिसुखेन
प्रतिषेधसुखेन वा प्रत्यनिक्षेपणीयमित्याह कात्यायनः
‘न्यायं संयच्छते कर्तुं अन्यायं वा करोत्ययम् । न
लेखयति यस्मैव’ तस्य पक्षो न सिध्यति । न्यायं
वसित्वेन भवेतावज्ञानसादाय न ददातीत्यादि प्रतिबन्ध-
मुक्त्याऽपि कथिता । अन्यायं वेत्यनेन भयेतपहर-
तीत्यादि विधिसुखता प्रदर्शिता । इहस्ततिरपि “प्र-
तिज्ञादोषनिर्मुक्तं साध्यं सत्कारणान्वितम् । निश्चितं
लोकविद्वत्स्य पक्ष पक्षविदो विदुः” इति । प्रतिज्ञादोषेः
प्रतिज्ञासत्यासादिभिर्मुक्तं रहितम् । ते च दर्शिताः
प्राक् । साध्यं साधनार्हम् । सत्कारणान्वितं स्मृत-
दोषरहितहेतुसहितम् । निश्चितं सन्नेहाननकवाक्य-
रज्ज्वायुजं न तु कबमेव निश्चितं विप्रतिपत्तावर्थनि-

यथाभावात् । लोकविदं व्यवहारिकधर्माविरुद्धम् ।
अतएव सतुः “सत्या न भाषा भवति यद्यपि स्यात् प्रति-
ठिता । रहितेद्वापत्रे धर्माजितयाद्वयवहारिकात्” ।
प्रतिठिता प्रसिद्धत्वादितोषनिर्मुक्तं । भाषा प्रतिज्ञा व्याव-
हारिकधर्मादुपिरुद्धा च सत्या साक्षा न भवति राजा-
दीनामित्यर्थः । भवदेवस्तु “यत्नं सुतभास एव सति
ज्ञोक्तानां सत्यव्यवस्तुल्लोकविदं तेन निर्णयकतो अज्ञादि-
सङ्गधनाक्षेपो न पक्ष इति व्यापक्षौ तद्वाधरूपप्रतिज्ञा-
दोषवचनेनैव तादृशपक्षस्य निराकरणात् । प्रतिज्ञादोष-
निर्मुक्तमित्यनेनैव नतार्थम्” । ततः गृह्यो भवार्थे क ।
पूर्वपक्षीय तद्वेति लि० ।

पूर्व(र्व)पद न० कर्म० । पूर्ववर्तिनि विभक्त्यन्ते पदे “पूर्व-
पदात् संज्ञायामनः” पा० । १ पूर्ववर्तिस्थाने च ।

पूर्वपदमधीते “पूर्वोत्तरपदात्” वार्त्ति० । इकन् । पूर्वपदिक
तदोत्तरि तदध्याविनि च ।

पूर्व(र्व)पर्वत पु० नित्यक० । उदयाचरे अमरः ।

पूर्व(र्व)पाञ्चालक लि० पूर्वस्मिन् पक्षाचे भवः पुञ् उत्तर-
पदद्विः । पूर्वपक्षात्तमेव । पूर्वं पक्षावानाम् एकदेशिब०
तत्त्वभवः अथि तु नोत्तरपदद्विः । पूर्वपक्षात् इत्येव
सि० कौ० ।

पूर्व(र्व)पाटलिपुत्रक लि० पूर्वपाटलिपुत्रे भवः पुञ् न
पूर्वपदद्विः । पूर्वपाटलिपुत्रनगरभवे । [श्री० ४।६।४]

पूर्व(र्व)पाद पु० पूर्वं पादस्य एकदेशिब० । अपपरणे कात्या०
पूर्व(र्व)पालिन् पु० पूर्वं देशं दिशं वा पाठयति पाणि-
[श्री० १।१०।१]

पूर्व(र्व)पितामह पु० पूर्वः पितामहात् । पितामहे भा० वि०
पूर्व(र्व)पौठिका स्त्री कर्म० । कयापन्यासतरणिकाभेदे ।
पूर्व(र्व)पुरुष पु० कर्म० । पितादिके पुरुषे ।

पूर्व(र्व)पूर्व(र्व)लि० पूर्व+वीप्सायां द्वित्वम् । वीप्सार्थक
पूर्वशब्दार्थे । [अष्टाध्याय्ये तदीयादि ङग्रम् ।

पूर्व(र्व)फलगुनी स्त्री अथि न्यादिषु एकादशे नक्षत्रे ।
पूर्व(र्व)फलगुनीभव पु० पूर्व(र्व)फलगुन्यां भवति मू-
अथि ।
इहस्ततो शब्दनावा ।

पूर्व(र्व)भ(भा)द्रपदा स्त्री मङ्गस्य द्रव्येव पदं चरन्पक्ष
तस्यैदमण्यं वा कर्म० । अथिन्यादिषु पञ्चविंशतितमनक्षत्रे
तत्स्वरूपादिकं कक्षेपाशब्दे उक्तम् ।

पूर्व(र्व)भाव पु० पूर्वो भावः । १ पूर्ववर्तिन्ये कारणत्वे ‘येन
सह पूर्वभावः कारणसादाश्च वा सत्यं’ भाषा० कर्म० ।